

Adventní zamyšlení o Božím slovu a bdělé modlitbě

Advent je zvláštním časem, kdy se připravujeme na Vánoce, na setkání s Ježíšem Kristem. Směřujeme po duchovní cestě k setkání s jeho láskou, jak se projevila v bezbranném Betlémském dítěti a v trpícím Synu člověka. Ale také směřujeme k setkání s tím, který přijal Boží moc a slávu, jak o tom slyšíme z 21. kapitoly Lukášova evangelia: „Tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou“ (L 21,27).

V oddíle z Lukášova evangelia, který připadá na 1. adventní neděli, je názornými kosmickými úkazy vykreslena ztráta lidských jistot. „Nebeské mocnosti se zachvějí“ (L 21,26). To, co se dosud jevilo jako pevné, stálé, jisté, je náhle otřeseno. To, na co člověk se samozřejmostí spoléhal, se najednou rozpadá a ukazuje se jako nejisté a nestálé. A to nejen pozemské jistoty jsou v situaci krize světa otřeseny, ale dokonce i nebeské. „Nebeské mocnosti se zachvějí.“ A to proto, že Bůh dává nové, lepší a spolehlivější jistoty.

Když padnou všechny dočasné a domnělé jistoty, tak může vyniknout pravá a skutečná jistota. „Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou“ (L 21,33). Tou neotřesitelnou jistotou zůstává Kristovo slovo. Čas ukáže jeho platnost. Když se řídíme podle jiných slov a názorů, pak se časem dostáváme do slepé uličky. Jen Kristovo slovo vede k plnosti života a je mostem k Božímu království.

Z naší strany je potřeba mít pro tuto cestu k Božímu království dobré duchovní vybavení. Tím prvním je bdělost a tím druhým modlitba. „Bud'te bdělí a prostě v každý čas“ (L 21,36), říká nám Ježíš. Bdělost znamená být pozorný, ostražitý, ale také vnímavý. Vnímavý jak pro druhé lidi, tak také pro Boha – pro jeho znamení, pro jeho oslovení. I uprostřed duchovní lhostejnosti být bdělými a vnímavými. A to druhé, co s tím úzce souvisí, je modlitba. Duchovní bdělost a modlitba jsou provázané. Být bdělí znamená současně obracet se vytrvale k Bohu s prosbami, s přáními a tužbami. Tím, že se na Boha obracíme s konkrétní prosbou, žádostí a přáním, znamená, že nám na tom skutečně záleží, že o to stojíme. Bůh o našich prosbách ví a dobrá přání našeho srdce slyší (Ž 145,19).

Kéž nám Bůh dává dostatek sil překonávat překážky, které zbavují svobody naše srdce, a dává nám bdělost a ducha modlitby.

S přáním Boží přítomnosti a blízkosti v Ježíši Kristu v čase adventu i během celého nového církevního roku

K adventu 2024

Tomáš Butta
bratr patriarcha